

Marcin Kojder

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie (Polska)

Maria Curie-Skłodowska University in Lublin (Poland)

E-mail: mkojder@poczta.umcs.lublin.pl

Nazwiska patronimiczne z formantem *-uk* w inskrypcjach nagrobnych na wybranych cmentarzach na południowym Podlasiu

Патронімічныя прозвішчы з канчаткам -ук у надмагільных надпісах на выбраных могілках паўднёвага Падляшша

*Patronymic surnames with suffix *-uk* in tombstone inscriptions on selected cemeteries on the southern Podlasie region*

Teren pograniczny między Wieprzem i Bugiem już w okresie plemiennym i wczesnopanstwowym był niejednolity pod względem etnicznym. Zamieszkiwały go zarówno plemiona polskie, jak i ruskie, tworząc dość szeroką strefę kontaktów i wzajemnych wpływów¹. W wyniku wielowiekowego współistnienia dwóch etnosów ziemie stanowiące historyczne pogranicze polsko-wschodniosłowiańskie były w przeszłości terenem styku dwóch kręgów kulturowych: wschodniosłowiańskiego z bizantyjską tradycją chrześcijańską i cyrylickim alfabetem oraz zachodniosłowiańskiego z rzymskokatolicką religią i łacińskim alfabetem. W rezultacie przynależności administracyjnej i państwowej (m.in. przemianowanie chełmskiej diecezji prawosławnej na diecezję greckokatolicką po podpisaniu unii brzeskiej), od połowy XVI wieku na badanym terenie funkcjonowała łacińska tradycja kancelaryjna. Od XIX wieku, w wyniku przynależności do Królestwa Kongresowego, a po roku 1832 jako części składowej Imperium Rosyjskiego, na badanym terytorium obowiązywała administracja carska, z rosyjskim językiem kancelaryjnym i rosyjskim alfabetem (przed reformą)².

¹ M. Kojder, *Antroponimia historyczna starostwa hrubieszowskiego w XII i XVIII wieku*, Lublin: Wydawnictwo UMCS, 2014, s. 10.

² M. Kojder, *Imiona męskie w inskrypcjach nagrobnych wybranych cmentarzy wschodniej Lubelszczyzny*, [w:] *Cmentarze po obu stronach Bugu*, red. H. Arkuszyn, F. Czyżewski, A. Dudek-Szumie-

Podstawę materiałową niniejszego artykułu stanowią nazwiska występujące w inskrypcjach nagrobnych na cmentarzach w Bereściu, Hannie, Holeszowie, Kodeńcu i Wyrykach. Opracowane inskrypcje pochodzą z XX wieku, datowane są na lata 1905–2011.

Badane terytorium, jako obszar pograniczny i etnicznie zróżnicowany, jest wyjątkowo interesujący dla onomasty. Interpretacja zjawisk językowych na terenach pogranicznych niesie ze sobą określone trudności, bowiem w badaniach należy uwzględnić nie tylko stronę lingwistyczną, ale w równym stopniu uwarunkowania ekstralingwistyczne, np. historyczno-polityczne, społeczno-ekonomiczne, etniczne i wyznaniowe³. „Pogranicze [...] jest bardzo złożone i nie poddaje się tak jednoznacznym uogólnieniom. [...] Cmentarz jako znak kultury dokumentuje najlepiej tę złożoność”⁴.

Zróżnicowanie etniczne miało wpływ na wytworzenie się specyficznej sytuacji wyznaniowej miejscowej ludności. Ludność polska przyjęła chrześcijaństwo w obrządku łacińskim, zaś ruska – chrześcijaństwo w obrządku wschodnim. Po unii brzeskiej znaczna część wiernych Cerkwi prawosławnej przeszła do Kościoła greckokatolickiego, a Cerkiew prawosławna zachowała tylko swoje główne ośrodki.⁵ Zmiana nastąpiła po likwidacji Kościoła greckokatolickiego przez władze carskie w 1875 roku. W 1876 roku w powiecie chełmskim Cerkiew prawosławna liczyła 32903 wyznawców, Kościół katolicki – 31337, protestanci – 9214 (głównie koloniści niemieccy) i izraelici – 8731⁶. Tenże słownik tak charakteryzuje sytuację etniczno-społeczną ówczesnego powiatu chełmskiego: „Ludność tutejsza co do pochodzenia składa się z Rusinów, stanowiących klasę włościan i Polaków (więksi właściciele, urzędnicy, rzemieślnicy). Lud mówi narzeczem małopolskim (tak zwanem chachłackim) z wielką przymieszką polskich wyrazów. Ciemny, biedny, nieradny lecz uczciwy i trzeźwy. W r. 1876 ogólna ludność wynosiła 81869 dusz; w tej liczbie 514 szlachty, 78 drobnej szlachty, 1116 kupców i przemysłowców, reszta włościanie i drobni mieszczanie”⁷.

Oba żywioły etniczne od stuleci współistniały i wytworzyły stan wspólnoty przy jednoczesnym zachowaniu odrębności języka i wyznania. Obok nich osobiłą grupę

---

gaj, Włodawa–Lublin: Towarzystwo Popularyzacji Piękna Polesia i Zakład Filologii Ukraińskiej UMCS, 2014, s. 204.

³ Por. F. Czyżewski, S. Gala, *Zagadnienie pogranicza językowego na przykładzie nazwisk włodawskich* [w:] *Systemy onomastyczne w słowiańskich gwarach mieszanych i przejściowych*, red. S. Warchoń, „Rozprawy Sławistyczne”, t. 7, Lublin: Wydawnictwo UMCS, 1993, s. 113–136; S. Warchoń, *Specyfika gwar mieszanych i przejściowych na terenach etnicznie zróżnicowanych*, [w:] *Gwary mieszane i przejściowe na terenach słowiańskich*, red. S. Warchoń, „Rozprawy Sławistyczne”, t. 6, Lublin: Wydawnictwo UMCS, 1993, s. 349–354.

⁴ F. Czyżewski, *Antroponimia pogranicza polsko-wschodniosłowiańskiego w świetle inskrypcji nagrobnych*, część 1, *Słownik nazwisk*, Lublin: Wydawnictwo Polihymnia, 2013, s. VIII.

⁵ *Ibid.*, s. XVI.

⁶ *Słownik Geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*, red. F. Sulimierski, B. Chlebowski, W. Walewski, t. 1, Warszawa: Nakładem F. Sulimierskiego i W. Walewskiego, 1880, s. 556.

⁷ *Ibidem*.

osadniczą stanowili Rosjanie. Obecność tej narodowości była uwarunkowana historycznie i związana była z tym, że badane ziemie znajdowały się pod zaborem rosyjskim. Rosyjskie osadnictwo było w znacznej mierze powiązane z administracją państwową, kościelną, oświatową i wojskową. Z tego powodu Rosjan cechowała okresowość i obcość. Pozostawali oni poza polsko-ruską wspólnotą etniczną⁸. Złożona struktura etniczno-wyznaniowa badanego terenu ma odbicie w systemie onimicznym – nie tylko antroponimicznym, będącym przedmiotem niniejszych rozważań, ale również toponimicznym. Funkcjonowanie różnych kategorii onimów na terenach niejednorodnych etnicznie od lat znajduje się w sferze zainteresowań naukowych językoznawców, zarówno na płaszczyźnie historycznej, jak i współczesnej.

Podstawowe typy morfologiczne nazwisk polskich ustaliły się do końca XV wieku⁹. Na szeroko rozumianym pograniczu polsko-wschodniosłowiańskim typy te nie odbiegały od podstawowych typów zwyczajowych nazwisk polskich¹⁰. Jednym z podstawowych sposobów identyfikowania jednostki było wskazywanie na jej przynależność do grupy plemiennej lub rodu poprzez podkreślenie relacji syn < ojciec. Semantyczna kategoria patronimiczna funkcjonowała już na gruncie prasłowiańskim i realizowana była przez formant **-it'ь*, którego kontynuatorem na gruncie polskim był formant *-ic*, rozszerzony później, w dobie średniowiecznej, o elementy morfologiczne *-ow/-ew*. W XVII wieku pod wpływem ruskim wygłosowe *c* przechodzi w *cz*¹¹. W XVI wieku regionalnie wzrasta ilość formantów tworzących formacje patronimiczne, głównie z podstawowym *-k*¹² i „rozpoczął się proces wychodzenia z użycia dawnego typu patronimików na *-owic/-ic* i zastępowania ich formacjami z sufiksami zdrobniałymi”¹³. Sufiksy z podstawowym *-k* w połączeniu z podstawami antroponimicznymi pełnią dwie funkcje. Nadają imionom, zgodną z ich pierwotnym deminutywno-ekspresywnym charakterem, formę hipokorystyczną. Nazwy osobowe otrzymują wartość ekspresywną ze względu na cechę charakterystyczną, aktualną w momencie nominacji. Bardzo wcześnie formanty z podstawowym *-k* zaczęły wносить do derywatów znaczenie patronimiczności, a w średniowieczu doszło do ich rozbudowania poprzez wchłonięcie głósłki tematycznej lub przyjęcie końcówek rodzajowych¹⁴. Proces dziedziczenia

⁸ F. Czyżewski, *op. cit.*, s. X.

⁹ Z. Kaleta, *Nazwisko w kulturze polskiej*, Warszawa: Slawistyczny Ośrodek Wydawniczy, 1998, s. 39.

¹⁰ L. Dacewicz, *Historia nazwisk na kresach północno-wschodnich Rzeczypospolitej (XVI–XVIII w.)*, Białystok: Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku, 2014, s. 64.

¹¹ Z. Klemensiewicz, *Historia języka polskiego*, Warszawa: PWN, 1974, s. 64.

¹² H. Borek, U. Szumska, *Nazwiska mieszkańców Bytomia od końca XVI wieku do roku 1740*, Warszawa: PWN, 1976, s. 40.

¹³ K. Rymut, *Staropolskie formacje na -czyk*, [w:] *Idem, Szkice onomastyczne i historycznojęzykowe*, „Prace Instytutu Języka Polskiego” 2003, 118, Kraków: Wydawnictwo Instytutu Języka Polskiego PAN, s. 93.

¹⁴ A. Sieradzki, *Poznańskie derywaty nazwiskowe XVI–XVIII wieku*, Poznań: Wydawnictwo Rys, 2013, s. 104.

nazwisk patronimicznych powodował ich leksykalizację i utworzenie formalnych modeli nazwiskotwórczych¹⁵.

Formanty patronimiczne z podstawowym *-k-* funkcjonowały również na terenach zamieszkałych przez ludność ruską. Z początku był to formant *-ik*, potem, w 2. poł. XVI wieku pojawia się sufiks *-uk*. Sufiks ten traktowany jest w antroponomii polskiej jako genetycznie ruski, chociaż badacze wskazują także na jego turecko-tatarskie lub bałtosłowiańskie pochodzenie¹⁶. Przyrostek ten nie występował w językach słowiańskich przed XV wiekiem. Pojawił się w nich w wyniku procesów etnonomastycznych zachodzących na obszarze Wielkiego Księstwa Litewskiego¹⁷. Na pograniczu polsko-wschodniosłowiańskim był już notowany w XVI wieku¹⁸. Początkowo służył do tworzenia deminutywnych form imion (np. *Kostiuk* < *Konstanty*), później urabiał odojcowskie formacje patronimiczne od imienia ojca (np. *Iwaniuk* < *Iwan*) lub nazw odapelatywnych (np. *Kowaluk* < *Kowal*). W gwarach pogranicza polsko-wschodniosłowiańskiego sufiks *-uk* służył i nadal służy do tworzenia nazw istot niedoroslých, (np. *psiuk* < *pies*, *gęsiuk* < *gęś*)¹⁹. Analogicznie do terytorium polskiego, formanty z podstawowym *-k-* wypierały formant *-owicz/-ewicz*. Szczególnie ekspansywny był w tym zakresie formant *-uk*, który w XVIII wieku staje się typowy dla antroponomii pogranicza polsko-wschodniosłowiańskiego, zajmując dominującą pozycję.²⁰ W tym czasie zaczyna pełnić funkcję modelowego wykładnika morfologicznego i jest dodawany do funkcjonujących już nazw osobowych. W procesie „ulepszania” nazwisk odapelatywnych rola formantu *-uk* ogranicza się do warstwy chłopskiej – jest dodawany do nazw zawodów i przezwisk²¹.

Nazwiska patronimiczne na *-uk* w znacznej większości w podstawach zawierały imiona, w tym deminutywne formy imion cerkiewnych, tworzonych za pomocą de-

¹⁵ *Ibid.*, s. 82.

¹⁶ P. P. Czuczka, *Do pochodzenia i znaczenia ukraińskich imennikowych utworów z sufiksami -uk, -czuk*, [w:] *Teży dopowiedi i powidomleń XVII naukowej konferencji. Serija filolohiczna*, Užhorod: Užhorodskij derżawnyj uniwersytet, 1963, s. 70–71; B. Lindert, *Formanty -(i)uk, -czuk w językach wschodniosłowiańskich*, „Z Polskich Studiów Slawistycznych”, seria 4: Językoznawstwo, Warszawa: PWN, 1972, s. 81–87; L. Bednarczuk, *Stosunki etnolingwistyczne na obszarze Wielkiego Księstwa Litewskiego. Zarys problematyki*, [w:] *Dzieje Lubelszczyzny*, t. 6: *Miedzy Wschodem a Zachodem*, cz. 4: *Zjawiska językowe na pograniczu polsko-ruskim*, red. J. Bartmiński, M. Łesiów, Lublin: Lubelskie Towarzystwo Naukowe, 1992, s. 64; L. Dacewicz, *Rola sufiksu -uk w kulturze nazewniczej Podlasia*, [w:] *Munuscula Linguistica. In Honorem Alexanderae Cieslikowa Oblata*, red. K. Rymut, Kraków: Instytut Języka Polskiego PAN, 2006, s. 157.

¹⁷ L. Bednarczuk, *op. cit.*, s. 64.

¹⁸ L. Dacewicz, *Rola...*, s. 157.

¹⁹ Eadem, *Historia...*, s. 78–79.

²⁰ Eadem, *Rola...*, s. 158; Eadem, *Historia...*, s. 108–109; M. Kojder, *Imiona...*, s. 66; M. Sajewicz, *Nazwiska patronimiczne z formantem -uk w powiecie hajnowskim na Białostocczyźnie na tle ogólnopolskim*, Lublin: Wydawnictwo UMCS, 2013, s. 651–652.

²¹ L. Dacewicz, *Rola...*, s. 158.

rywacji sufiksальной lub innych środków derywacyjnych (ucięcie części początkowej, środkowej lub końcowej imion)²². „Tego typu procesy zachodziły w obrębie imion cerkiewnych, które na obszarze prawosławia w ten sposób były adaptowane do języków i gwar wschodniosłowiańskich i utrwaliły się w nazwiskach”²³. Znacznie mniej nazwisk powstało na bazie przezwisk (apelatywów). Należy podkreślić, że nazwiska odapelatywne na *-uk* mogły być zarówno genetycznie patronimiczne, jak i powstawać w wyniku działania formalnego modelu słowotwórczego, który wytworzył się w tej klasie patronimików w wyniku stopniowej leksykalizacji²⁴. Przewaga podstaw imiennych nad apelatywnymi była charakterystyczna nie tylko dla terenów niejednorodnych etnicznie, ale także dla terytorium rdzennie polskiego²⁵.

Analizie poddano 372 inskrypcje nagrobne z badanych cmentarzy, zawierające 89 nazwisk patronimicznych z formantem *-uk*. Analizowany materiał antroponimiczny został podzielony na kategorie ze względu na motywującą podstawę, z uwzględnieniem jej charakteru językowego (apelatyw – nazwa własna)²⁶. Wydzielono następujące kategorie analizowanych nazwisk: a. nazwiska utworzone od baz proprialnych (odimienne, odeniczne, odmiejscowe); b. nazwiska utworzone od baz apelatywnych (charakteryzujące, odzawodowe).

Najważniejszą kategorią, do której należy znaczna większość badanych nazwisk, jest grupa nazwisk utworzonych od baz proprialnych (75 nazwisk). Wśród nich największą grupę stanowią nazwiska odimienne. Imiona w swojej podstawie ma aż 71 nazwisk: *Adamczuk* < Adam; (*Antoniuk*)²⁷ *Антонюк* < Anton; (*Artyszuk*) *Артышук* < Artysz; (*Bartoszuk*) *Бартошук* < Bartosz; *Chilczuk* < Chilko; *Chilimoniuk*, *Хилімонюк* < Chilimon; *Chomiuk* < Choma; (*Daciuk*) *Дацюк* < Dac; *Demczuk* < Demko; *Doroszuk* < Dorosz; *Gaponiuk*, *Гапонюк*, *Гапонюк* < Hapon; (*Hawryluk*) *Гаврилук* < Hawryło; *Ignatiuk*, *Ігнатюк* < Ignat; *Iwaniuk*, *Іванюк* < Iwan; *Jaremczuk* < Jarema; *Joszczuk* < Joszko; (*Juchymiuk*) *Юхымюк* < Juchym; *Jurczuk*, *Юрчук* < Jurko; (*Juszczuk*) *Юшук* < Juszko; *Karpiuk*, *Карпюк* < Karp; *Kaźmieruk*, *Kuźmieruk* < Kazimierz; *Kiryczuk* < Kiryk; *Klimczuk* < Klimko; *Kondraciuk*, *Kondratiuk* < Kondrat; *Korneluk*, *Корнелюк* < Kornel; (*Lenczuk*) *Ленчук* < Leńko; (*Lesiuk*) *Лєсюк* < Leszko; *Łukaszczuk* < Łukaszko; *Łukaszuk* < Łukasz; *Maksymiuk* < Maksym; (*Marczuk*) *Марчук* < Marko; (*Makaruk*) *Макарук* < Makar; *Marciszuk* < Marcisz; *Martyniuk* < Martyn; *Matczuk* < Matko; (*Mikitiuk*) *Микитюк* < Mikita; (*Michaluk*) *Михалюк* < Michał; (*Moniuk*) *Монюк* < Mońko; *Naumiuk* < Naum; *Niczyporuk* < Niczypor; *Niestieruk* < Niestier; *Nikoniuk*, *Nykoniuk*, *Никонюк* < Nikon; *Oksytiuk* < Oksyt; (*Oleksiuk*)

²² L. Dacewicz, *Historia...*, s. 98; M. Kojder, *Antroponimia...*, s. 37–38.

²³ L. Dacewicz, *Historia...*, s. 98.

²⁴ Por. A. Sieradzki, *op. cit.*, s. 82; L. Dacewicz, *Historia...*, s. 98–99.

²⁵ Por. M. Magda-Czekaj, *Wybrane typy słowotwórcze nazwisk okresu średniopolskiego w ujęciu historyczno-społecznym*, Kraków: Wydawnictwo Instytutu Języka Polskiego PAN, 2011, s. 177.

²⁶ H. Borek, U. Szumska, *op. cit.*, s. 57.

²⁷ W przypadku poświadczenia nazwiska wyłącznie w formie cyrylickiej w nawiasie okrągłym podawana jest odpowiednia forma polska.

Олексюк < Oleksa; (*Орунiук*) *Оринюк*, *Урунiук*, *Уринюк* < Uryna; *Осыпиук* < Osyp; *Ранасiук* < Panas; *Рарасiук* < Paraska; *Равлiцук* < Pawlik; *Равлiцук*, *Павлючук* < Pawło; (*Равлук*) *Павлюк* < Pawlik; (*Ратейук*) *Патейук* < Patej; *Петруцук*, *Петручук* < Petruk; *Романiук*, *Романюк* < Roman; *Романiцук* < Romanko; *Сачарчук* < Sacharko; *Самчук* < Samko; *Самойлук*, *Самойлюк* < Samojło; (*Самолук*) *Самолук* < Samojło; (*Сидорчук*) *Сидорчук* < Sydorko; (*Сидорук*) *Сидорук* < Sydor; *Солюмонiук* < Solomon; (*Сымчук*) *Шимчук* < Szymko; *Трохимiук*, *Трохимук*, *Трохимюк*, *Трохимюк* < Trochym; (*Улiанiук*) *Улянiук* < Iulian; *Васеiцук*, *Васенчук* < Wasenko; *Василчук* < Wasylko; *Ваврышчук* < Wawryszko; *Ваврышук* < Wawrysz; (*Занiук*) *Занiук* < Zań; *Зарчук*, *Зарчук*, *Зарчук* < Zarko.

Kolejną grupą wśród nazwisk utworzonych od baz proprialnych stanowią nazwiska odetniczne. Nazwy etniczne zidentyfikowano w podstawach 3 nazwisk: *Лiтвiнiук* < Litwin ‘Litwin, Poleszuk, Białorusin’, *Мазурук* < Mazur ‘Polak’, *Нiмчук*, *Немчук* < Niemiec.

Jedno nazwisko zawiera w swojej podstawie nazwę miejscową: (*Рожаiцук*) *Рожаiнчук* < n.m. Różanka, gm. Włodawa.

Znacznie mniej liczna jest kategoria nazwisk patronimicznych na -uk utworzonych od baz apelatywnych. Zawiera ona 14 nazwisk, które podzielono na dwie podgrupy: odapelatywne nazwiska charakteryzujące (powstałe od przezwisk) oraz nazwiska odzawodowe.

Do podgrupy nazwisk charakteryzujących włączono 7 nazwisk: *Атласiук* < atlas, (*Лiвчук*) *Лiвчук* < ap. ukr. *лiвий* ‘lewy, dziecko z nieprawego łóża łóża’ lub ‘człowiek fałszywy, niesprawiedliwy, zły’, (*Лопатiук*) *Лопатiнчук* < :ap. *лопата* ‘łopata’, *Прудавчук* < ukr. dial. ap. *prudaw* ‘3 os. l. poj. czasu przeszłego czasownika *prudaty*’ lub ukr. *прудикий* ‘szybki, prędki, bystry’ [Hrin], *Шкowelук* (podstawa niejasna), *Жыгалук* < ukr. ap. *жигало* ‘metalowy pręt do wypalania otworów w drewnie’, (*Жарчук*) *Жарчук* < ukr. ap. *жарко* ‘gorąco’.

Również 7 nazwisk zakwalifikowano jako nazwiska odzawodowe: *Ковалчук* < kowal, *Ковалук* < kowal, *Кучарук* < kuchar ‘kucharz’, *Масztalerук* < masztaler ‘masztalerz’, (*Ткачук*) *Ткачук* < tkacz, *Токарук* < tokar ‘tokarz’, *Винницук* < winnik ‘gorzelnik’.

Z ogólnej liczby 89 nazwisk patronimicznych z formantem -uk 75 ma podstawy odonimiczne (84%), w tym 71 ma podstawy odimienne (80%), 3 odetniczne (3%) i 1 odmiejscowe (1%). Podstawy apelatywne zidentyfikowano w 14 nazwiskach (16%) – w 7 odprzezwiskowych (8%) i 7 odzawodowych (8%). Statystyki kształtują się podobnie, jeżeli weźmiemy pod uwagę liczbę nosicieli poszczególnych typów nazwisk. Spośród 372 inskrypcji nazwiska odonimiczne wystąpiły w 326 inskrypcjach (93%), w tym odimienne w 324 (87%), odetniczne w 19 (5%) i odmiejscowe w 3 (0,8%). Nazwiska odapelatywne stwierdzono w 26 inskrypcjach (7%) – w 10 odprzezwiskowych (2,7%) i w 16 odzawodowych (4,3%).

Nazwiska patronimiczne z formantem -uk, które występują w badanych inskrypcjach, w znacznej większości powstały od tradycyjnych imion wschodniosłowiańskich, głównie pochodzenia greckiego, rzadziej hebrajskiego, łacińskiego lub słowiań-

skiego²⁸. Na terenie Pobuża, które od wieków było zasiedlone zarówno przez ludność zachodniosłowiańską (polską), jak i wschodniosłowiańską (ruską), należącą do odmiennych kręgów kulturowych, funkcjonowały dwa kanony imiennicze. „Zarówno Kościół rzymskokatolicki, jak i Kościoły wschodnie wykorzystywały te same imiona chrześcijańskie, jednak inne były szlaki przejmowania ich do języków narodowych. Język polski przejmował je drogą zapożyczeń łacińskich oraz z języków zachodnioeuropejskich lub języka czeskiego, zaś język ruski poprzez zapożyczenia greckie i liturgiczny język staro-cerkiewno-słowiański. Należy zwrócić uwagę, że imiona kanonu wschodniego już wcześniej uległy sławizacji na gruncie południowosłowiańskim. W wyniku tych procesów, każdy z języków wytworzył własne, typowe odmiany fonetyczne imion, np.: *Bazyli // Wasyl, Hawryło // Gabriel, Grzegorz // Hryhorij, Jan // Iwan, Ławrentij // Wawrzyniec, Tomasz // Choma, Paweł // Pawło, Piotr // Petro*”²⁹.

Cechą charakterystyczną imiennictwa na terenach zamieszkałych przez ludność ruską było wykorzystywanie skróconych form imion kanonicznych, często znacznie od nich odbiegających fonetycznie i morfologicznie. W dobie formowania się nazwisk na pograniczu polsko-wschodniosłowiańskim w oficjalnej identyfikacji ludności używano skróconych form imion zaadaptowanych do systemów językowych. Adaptacja ta polegała na skracaniu (ucięciach części początkowej, środkowej lub końcowej) oraz adaptacji fonetycznej imion kanonicznych, często wielosylabowych i obco brzmiących. Proces ten był powszechny na obszarze prawosławia i spowodował utrwalenie w nazwiskach patronimicznych tych skróconych form imion kanonicznych³⁰. Stąd w podstawach badanych nazwisk identyfikujemy skrócone formy imion: *Anton* < Antonij; *Artyś* < Artemij; *Chilko* < Chilimon; *Dac* < Danił; *Demko* < Damian; *Doros* < Dorofiej; *Gapon, Hapon* < Agafon; *Hawryło* < Gawrił; *Jarema* < Jeremija; *Josko* < Iosyf; *Juchym* < Eufimij; *Jurko* < Jurij; *Jusko* < Eufimij; *Kiryk* < Kirił; *Klimko* < Kliment; *Leńko* < Leontij; *Leszko* < Aleksij; *Matko* < Matwiej; *Mońko* < Moisiej; *Niczypor* < Nikifor; *Oksyt* < Awksientij; *Oleksa* < Aleksij; *Osyp* < Iosif; *Panas* < Afanasij; *Patej* < Ipatij; *Sachar* < Zacharija; *Samko, Samojło* < Samuł; *Sydor* < Isidor; *Szymko* < Simon; *Trochim* < Trofim; *Waseńko, Wasyl* < Wasilij; *Wawrysz* < Ławrentij; *Zań* < Zinon; *Zarko* < Łazarj.

Cechą charakterystyczną antroponimii Podlasia, w tym badanego terytorium, jest duży udział nazwisk odimiennych, zawierających w swej strukturze wiele form hipokorystycznych, z wyraźną przewagą imion wschodniosłowiańskich. W tych nazwiskach odbijają się dawne stosunki społeczne oraz dawna kultura imiennicza. Liczne nazwiska z formantem patronimicznym *-uk* utworzone od struktur deminutywno-hipokorystycznych, będących typowym sposobem identyfikacji ludności chłopskiej

²⁸ Por. M. Sajewicz, *op. cit.*, s. 654.

²⁹ M. Kojder, *Antroponimia...*, s. 28.

³⁰ Por. L. Dacewicz, *Historia...*, s. 98; M. Kojder, *Antroponimia...*, s. 37–38; M. Sajewicz, *op. cit.*, s. 654; B. Tichoniuk, *op. cit.*, s. 41.

pochodzenia ruskiego, świadczą o przewadze tej warstwy społecznej i etnicznej na Podlasiu, szczególnie na badanym terytorium, gdzie dominowały królewszczyny³¹.

Formant patronimiczny *-uk* pełnił ważną rolę w formowaniu się systemu imienniczego na Podlasiu. Aktywnie zwiększał swoją frekwencję, stając się wykładnikiem coraz większej liczby kategorii antroponimicznych – od hipokorystycznych form imion, poprzez patronimy, następnie nazwiska, aż do funkcji strukturalnej – formalnego modelu słowotwórczego, służącego do „ulepszania” nazwisk odapelatywnych.

Słownik nazwisk patronimicznych z formantem *-uk* w inskrypcjach nagrobnych z cmentarzy w Bereściu, Hannie, Holeszowie, Kodeńcu i Wyrkach **Zasady redakcji**

1. Materiał egzemplifikacyjny podawany jest w porządku alfabetycznym w języku polskim.

2. Hasło stanowi nazwisko w języku polskim w formie mianownika liczby pojedynczej. W przypadku inskrypcji zapisanych wyłącznie cyrylicą (braku nazwiska w inskrypcji zapisanej w języku polskim) zostały utworzone formy nazwisk w języku polskim i umieszczone w nawiasie okrągłym.

3. W przypadku występowania tego samego nazwiska w inskrypcjach zapisanych w języku polskim i cyrylicą wszystkie formy tego nazwiska włączone są do jednego hasła.

4. Materiał dowodowy podany jest z zachowaniem formy zapisu z inskrypcji wraz z podaną frekwencją (brak podanej frekwencji oznacza pojedyncze potwierdzenie) oraz lokalizacją geograficzną i chronologiczną. W przypadku braku daty śmierci z powodu zatarcia lub formy inskrypcji, lokalizacja jest opuszczona.

5. W każdym hasle podana jest motywacja nazwiska w postaci nazwy osobowej (odpowiedniej formy imienia), nazwy miejscowej, etnonimu lub apelatywu.

Wykaz cytowanej literatury

- ArkS – Arkuszyn Hryhorij Lewkowych, *Słownik wariantów własnych imen piwniczno-zachidnoji Ukrainy*, Łuck: Wołyńskijszj nacjonalnjj uniwersytet im. Ł. Ukrainky, 2009.
- Hrin – Hrinchenko Borys Dmytrowycz, *Słowar' ukrajinśkoji mowy*, t. 1–4, Kyjiw: Wydawnictwo Akademiji Nauk Ukrainśkoji RSR, 1958.
- MaII – Malec Maria, *Imiona chrześcijańskie w średniowiecznej Polsce*, Kraków: Wydawnictwo Instytutu Języka Polskiego PAN, 1994.
- SajN – Sajewicz Michał, *Nazwiska patronimiczne z formatem *-uk* w powiecie hajnowskim na Białostocczyźnie na tle ogólnopolskim*, Lublin: Wydawnictwo UMCS, 2013.

³¹ Por. L. Dacewicz, *Rola...*, s. 158.

SHNOB – *Słownik historycznych nazw osobowych Białostocczyzny*, red. Zofia Abramowicz, Lilia Citko, Dacewicz Leonarda, t. 1–2, Białystok: Instytut Filologii Wschodniosłowiańskiej Uniwersytetu w Białymstoku, 1998.

SUI – Trijnia Iwan Iwanowycz, *Słownik ukraińskich imen*, Kyjiw: Wydawnictwo „Dowira”, 2005.

SSUP – Red’ko Julian, *Słownik sučasnych ukraińskich imen*, t. 1–2, Lwiw: Naukowe Towarzystwo im. T. Szewczenka, 2007.

Tym – Tymczenko Jewhen Konstantynowycz, *Materiały do słownika pysemnoji ta knyżnoji ukraińskoj mowy XV–XVIII stolitt’*, kn. 1–2, Kyjiw: Wydawnictwo Instytutu ukraińskoj mowy NANU, 2002.

Wykaz skrótów

ap. – apelatyw

cerk. – cerkiewny

dial. – dialektalny

im. – imię

n.m. – nazwa miejscowa

pol. – polski

ukr. – ukraiński

Adamczuk Holeszów 2009 : im. Adamko (:im. Adam) [Mall]

(Antoniuk) Анто́нюк (2) Kodeniec 1939 :im. Anton [Mall]

Atłasiuk (2) Kodeniec 1943, 1947 :ap. atlas

(Artyszuk) Артышук Wuryki 1936 :im. Artysz (:cerk. Artemij) [Mall, SUI]

(Bartoszuk) Бартошук (2) Kodeniec 1926 : im. Bartosz [Mall]

Chilczuk (3) Holeszów 1927, 1979 1988 :im. Chilko (:cerk. Chilimon, Filemon) [Mall, SUI]

Chilimoniuk (2) Kodeniec 1926, 1944 **Хилімонюк** Kodeniec 1939, :im. Chilimon (:cerk. Chilimon, Filemon) [Mall, SUI]

Chomiuk (2) Kodeniec 2010 :im. Choma [Mall, SUI]

(Daciuk) Дацюк (2) Wuryki 1937, 1938 :im. Dac (:cerk. Daniil, ukr. Danyło) [Mall, SUI]

Demczuk (4) Kodeniec 2005, 2006 : im. Demko (:cerk. Damian, ukr. Demjan) [Mall, SUI]

Doroszuk (2) Hanna 1922 : im. Dorosz (:cerk. Dorofiej) [Mall, SUI]

Gaponiuk (3) Holeszów 1938, 1958, 1965 :im. Hapon (:cerk. Agafon) [Mall, SUI], por. **Ha-poniuk**

Haponiuk (9) Holeszów 1944, 1944, 1972, 1973, 1975, 1981, 1993, 2003 **Гапонюк** Holeszów 1965, :im. Hapon (:cerk. Agafon) [Mall, SUI]

(Hawryluk) Гаврилюк Hanna 1939 : im. Hawryło (:cerk. Gawriil, ukr. Hawryło) [Mall, SUI, SajN]

Ignatiuk (2) Hanna 1925, 1941 **Игнатюк** Hanna 1931 :im. Ignat (:cerk. Ignatij) [Mall, SUI]

Iwaniuk (5) Kodeniec 1940, 1999, 2011, Wuryki 1905 **Иванюк (2)** Wuryki 1923, 1931 :im. Iwan [Mall, SUI]

- Jaremczuk (2)** Holeszów 1991, 2007 : im. Jareńko (:cerk. Jeremija, ukr. Jarema) [MaI, SUI]
- Joszczuk (4)** Kodeniec 1976, 1978, 1986, 1992 : im. Joszko (:cerk. Iosif) [MaI, SUI]
- (Juchymiuk) Юхымяк (3)** Kodeniec 1915, 1926 : im. Juchym (:cerk. Eufimij) [MaI, SUI]
- Jurczuk (7)** Holeszów 1914, 1977, 1986, 1996, 1997, 2003, 2009, **Юрчук** Holeszów 1921 : im. Jurko (:cerk. Jurij) [MaI, SUI]
- (Juszczuk) Ющук** Kodeniec 1927 : im. Juszko (:cerk. Eufimij) [MaI, SUI]
- Karpiuk (9)** Holeszów 1934, 1990, 1990, 2002, 2002, 2008, Kodeniec 1944, 1980, 1983, **Карпюк (2)** Kodeniec 1915, 1941 : im. Karp [MaI, SUI]
- Kaźmieruk (4)** Holeszów 1951, 1972, 1990 : im. Kazimierz [MaI]
- Kiryuczuk** Hanna 1987 : im. Kiryk (:cerk. Kiriłł) [MaI, SUI]
- Klimczuk** Kodeniec 1992 : im. Klimko (:cerk. Kliment) [MaI, SUI]
- Kondraciuk (3)** Holeszów 1993, 2006, 2011 : im. Kondrat (:cerk. Kondratij) [MaI, SUI]
- Kondratiuk (2)** Hanna 1941, 1944 : im. Kondrat (:cerk. Kondratij) [MaI, SUI]
- Korneluk (3)** Kodeniec 1980, 1996, 2003, **Корнелюк (3)** Kodeniec 1933, 1936 : im. Kornel (:cerk. Kornilij) [SUI]
- Kowalczuk (4)** Holeszów 1991, 1994, Kodeniec 1944, 1964 : ap. kowalko, kowal
- Kowaluk (3)** Kodeniec 1922, 1942, 1953 : ap. kowal
- Kucharuk** Kodeniec :ukr. ap. kuchar ‘kucharz’ Hrin
- Kuźmieruk** Holeszów : im. Kuźmierz, : im. Kaźmierz (: Kazimierz) [MaI], por. **Kaźmieruk**
- (Lenczuk) Ленчук** Bereść 1939 : im. Leńko (:cerk. Leontij) [SajN, SUI]
- (Lesiuk) Лёсюк** Wryki 1926 : im. Leńko (:cerk. Aleksiej) [SajN, SUI]
- Litwiniuk (16)** Holeszów 1943, 1952, 1973, 1984, 1988, 1989, 1990, 1999, 2000, 2003, 2005 et. Litwin ‘Litwin, Poleszuk, Białorusin’ [SSUP]
- (Liwczuk) Лівчук** Holeszów 1933 : ap. ukr. лівий ‘lewy, dziecko z nieprawego łóża’ [SSUP] lub лівий ‘człowiek fałszywy, niesprawiedliwy, zły’ [Tym]
- (Łopatiuk) Лопатюк** Kodeniec 1934 : ap. лопара ‘łopata’ [Hrin]
- Łukaszczuk** Kodeniec 1969 : im. Łukaszko (:cerk. Łuka, ukr. Łukasz, pol. Łukasz) [MaI, SUI]
- Łukaszuk** Kodeniec 1948 : im. Łukasz (:cerk. Łuka, ukr. Łukasz, pol. Łukasz) [MaI, SUI]
- (Makaruk) Макарук (4)** Wryki 1933, 1933, 1939, 1939 : im. Makar [MaI, SUI]
- Maksymiuk (10)** Holeszów 1921, 1926, 1933, 1984, 1984, 1992, 1994, 2003 : im. Maksym (:cerk. Maksim) [MaI, SUI]
- Marciszek** Kodeniec 1980 : im. Marcisz (:Marcin) [MaI]
- (Marczuk) Марчук** Bereść 1944 : im. Marko (:Marek, cerk. Mark) [MaI, SUI]
- Martyniuk (4)** Holeszów 1938, 1939, 1980, 1994 : im. Martyn (:cerk. Martin, ukr. Martyn) [MaI, SUI]
- Masztaleruk** Holeszów 2010 ap. masztaler ‘masztalerz’ [SSUP]
- Matczuk (6)** Holeszów 1961, 1973, 1974, 2000, 2008, Kodeniec 1941 : im. Matko (:cerk. Matwiej)
- Mazuruk (2)** Holeszów 1921, 1925 : et. Mazur ‘Polak’ [Hrin, SSUP]
- (Mikitiuk) Микитюк** Bereść 1944 : im. Mikita [MaI, SUI]
- (Mychal’uk) Мыхалюк** Hanna : im. Mychajło (:cerk. Michaił, ukr. Mychajło) [MaI, SUI]
- (Moniuk) Молюк** Kodeniec 1933 : im. Mońko (:cerk. Moisiej) [MaI, SUI]

- Naumiuk** Kodeniec 1996 :im. Naum [MaI, SUI]
- Niczyporuk (2)** Holeszów 2007, 2010 :im. Niczypor (:cerk. Nikifor) [MaI, SUI]
- Niemczuk** Holeszów 1974, **Немчук** Holeszów 1996 :et. Niemiec [SSUP]
- Niestieruk (3)** Hanna 1972, Holeszów 2008 :im. Niestier (:cerk. Niestor) [MaI, SUI]
- Nikoniuk** Kodeniec 1944 :im. Nikon [MaI, SUI]
- Nykoniuk (2)** Kodeniec 1962, 1964, **Никонюк** Kodeniec 1915 :im. Nykon, por. **Nikoniuk**
- Oksytiuk** Hanna 1935 :im. Oksyt (:cerk. Awksientij) [SajN, SUI]
- (Oleksiuk) Олексюк** Holeszów 1928, Kodeniec 1934 :im. Oleksa (:cerk. Aleksij)
- (Oryniuk) Оринюк** Hanna 1944 :im. Oryna (:cerk. Irina) [SUI, SSUP]
- Osypiuk (2)** Holeszów 1932, 1944 :im. Osyp (:cerk. Iosif) [SajN, SUI]
- Panasiuk (7)** Holeszów 1939, 1996, 2000, 2011, 2011 Kodeniec 1976 :im. Panas (:cerk. Afanasij) [SajN, SUI]
- Paraciuk (4)** Kodeniec 2007 niejasne, może :im. Paraska (:cerk. Paraskiewa) por. nazwisko *Парацiў* [SSUP]
- (Patejuk) Патеюка** Holeszów 1940 :im. Patej (:cerk. Ipatij) [SajN, SUI]
- Pawliczuk** Holeszów :im. Pawlicz, Pawlik, (:cerk. Paweł) [MaI, SUI, SajN]
- Pawluczuk (10)** Holeszów 1946, 1945, 1973, 1987, 1998, Kodeniec 2004, 2007, **Павлючук (2)** Holeszów 1932, 1939, :im. Paweł, Pawło (:cerk. Paweł) [MaI, SUI] por. **Pawluk (Pawluk) Павлюк** Holeszów :im. Paweł, Pawło [MaI, SUI]
- Pietruczuk (2)** Holeszów 1990, 1992, **Петручук** Holeszów :Pietruk (:cerk. Piotr) [SajN, SUI]
- Prudawczuk** Holeszów 1966 :ukr. dial. ap. *prudaw* ‘3 os. l. poj. czasu przeszłego czasownika *prudaty*’ lub прудкий ‘szybki, prędki, bystry’ [Hrin]
- Romańczuk (3)** Holeszów 1942, 1977, 1978 :im. Romanko (:cerk. Roman) [MaI, SUI]
- Romaniuk (17)** Holeszów 1923, 1942, 1942, 1965, 1984, 1985, 1986, 1990, 1990, 1991, 1991, 1992, 1993, 1997, 2005, **Романюк (5)** Bereść, Wryki 1927, 1928, 1936, Holeszów 1930 :im. Roman [MaI, SUI]
- (Rożańczuk) Рожа́нчук (3)** Wryki 1925, 1942, 1943 :n.m. Różanka, gm. Włodawa
- Sacharczuk (2)** Kodeniec 1980, 1988 :im. Sacharko (:cerk. Zacharija) [SajN, SUI]
- Samczuk (19)** Holeszów 1935, 1943, 1973, 1983, 1985, 1987, 1989, 1990, 1992, 1992, 1993, 1995, 1998, 2007, 2009, 2010 :im. Samko (:cerk. Samuił) [SajN, SUI]
- Samojluk (5)** Holeszów 1969, 1988, 1991, 2004, 2005, **Самойлюк (2)** Holeszów 1936, 1937 :im. Samojło (:cerk. Samuił, ukr. Samojło) [SajN, SUI]
- (Samoluk) Самолюк** Holeszów 1943 :im. Samojło (:cerk. Samuił,) [SajN, SUI] por. **Samojluk**
- Solomoniuk (4)** Kodeniec 1982, 1985, 2008 :im. Sołomon [SSUP]
- (Sydoruk) Сидорук (3)** Hanna 1922, 1943, 1945, **Сидоруковъ** Wryki 1913 :im. Sydor (cerk. Isidor) [SajN, SUI]
- (Sydorczuk) Сидорчук** Wryki 1934, **Сидорчука** Wryki, **Сидорчукъ** Wryki :im. Sydor-ko (cerk. Isidor) [SajN, SUI]
- Szkoweluk (2)** Wryki 1980, podstawa niejasna
- (Szymczuk) Шимчук** Wryki 1933 :im. Szymko (:cerk. Simon)
- (Tkaczuk) Ткачук** Holeszów 1929 :ap. tkacz

- Tokaruk (2)** Holeszów 19822002 :ap. tokar ‘tokarz’ [SSUP]
- Trochimiuk (44)** Holeszów 1930, 1936, 1937, 1941, 1945, 1946, 1958, 1959, 1969, 1970, 1971, 1974, 1976, 1976, 1977, 1979, 1981, 1981, 1983, 1985, 1989, 1991, 1993, 1993, 1995, 1995, 1996, 1998, 1999, 2003, 2006, 2007, 2011 :im. Trochimko (cerk. Trofim, ukr. Trochym) [SajN, SSUP]
- (Trochimuk) Трохимук (2)** Holeszów 1937 :im. Trochimko (cerk. Trofim) [SajN, SSUP], por. **Trochimiuk**
- (Ulianiuk) Улянюк** Wiryki 1936 :im. Ulian (:cerk. Iulian) [SajN, SUI]
- Uryniuk** Hanna 1941, **Уринюк** Hanna 1944 :im. Uryna (:cerk. Irina, ukr. Oryna) [SUI, SSUP, ArkS], por. **Oryniuk**
- Waseńczuk** Kodeniec 2003, **Васенчук** Kodeniec 1973 :im. Waseńko (:cerk. Wasilij) [SSUP]
- Wasyleczuk** Kodeniec 1925 :im. Wasylko, (:cerk. Wasilij) [SSUP]
- Wawryszczuk (10)** Kodeniec 1944, 1966, 1969, 1977, 1983, 1991, 1992 :im. Wawryszko (:cerk. Ławrentij) [SSUP, SUI]
- Wawryszuk (4)** Holeszów 1988, 1997, 2011 :im. Wawrysz (:cerk. Ławrentij) [SSUP, SUI]
- Winniczuk (4)** Holeszów 1935, 1942, 1993 :ukr. ap. винник, pol. winnik ‘gorzelnik’ [Hrin, SSUP, SW]
- (Zaniuk) Занюк (2)** Hanna 1923, 1936 :im. Zań (cerk. Zinon, Zienon) [SUI, SSUP]
- Zarczuk** Wiryki 1998, **Зарчук (5)** Wiryki 1914, 1934, 1936, 1937, 2000, **Зарчукъ** Wiryki 1937 :im. Zarko (:cerk. Łazarij) [Mall]
- (Żarczuk) Жарчук** Wiryki 1906 : ap. жаркий ‘gorący; szkarłatny’ [SSUP; Hrin]
- Żyhałuk (2)** Kodeniec 2000, 2009 : ukr. ap. *жигало* ‘metalowy pręt do wypalania otworów w drewnie’ lub *жигаль* ‘żyłasty, krzepki człowiek’ [Hrin].

Bibliografia

- Arkuszyn Hryhorij Lewkowych**, *Słownik wariantów własnych imen piwniczno-zachidnoji Ukrainy*, Łuck: Wołyńskijszj nacjonalnyj uniwersytet im. Ł. Ukrainky, 2009.
- Bednarczuk Leszek**, *Stosunki etnolingwistyczne na obszarze Wielkiego Księstwa Litewskiego. Zarys problematyki*, [w:] *Dzieje Lubelszczyzny*, t. 6: *Między Wschodem a Zachodem*, cz. 4: *Zjawiska językowe na pograniczu polsko-ruskim*, red. Jerzy Bartmiński, Michał Łesiów, Lublin: LTN, 1992, s. 64.
- Borek Henryk, Szumska Urszula**, *Nazwiska mieszkańców Bytomia od końca XVI wieku do roku 1740*, Warszawa: PWN, 1976.
- Czyżewski Feliks**, *Antroponimia pogranicza polsko-wschodniosłowiańskiego w świetle inskrypcji nagrobnych*. Część 1. *Słownik nazwisk*, Lublin: Wydawnictwo Polihymnia, 2013.
- Czuczka Pawło Pawłowycz**, *Do pochodzenia i znaczenia ukraińskich imennikowych utworów z sufiksami -uk, -czuk*, [w:] *Tezy dopowiedi i powidomień XVII naukowej konferencji. Serija filologiczna*, Użhorod: Użhorodskij derżawnyj uniwersytet, 1963, s. 70–71.
- Czyżewski Feliks, Gała Sławomir**, *Zagadnienie pogranicza językowego na przykładzie nazwisk włodawskich* [w:] *Systemy onomastyczne w słowiańskich gwarach mieszanych i prze-*

- ściowych*, red. Stefan Warchoń, „Rozprawy Slawistyczne”, t. 7, Lublin: Wydawnictwo UMCS, 1993, s. 113–136.
- Dacewicz Leonarda**, *Rola sufiksu -uk w kulturze nazewniczej Podlasia*, [w:] *Munuscula Linguistica. In Honorem Alexanderae Cieslikowa Oblata*, red. Kazimierz Rymut, Kraków: Instytut Języka Polskiego PAN, 2006, s. 157–162.
- Dacewicz Leonarda**, *Historia nazwisk na kresach północno-wschodnich Rzeczypospolitej (XVI–XVIII w.)*, Białystok: Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku, 2014.
- Hrinczenko Borys Dmytrowycz**, *Słownik ukraińskiej mowy*, t. 1–4, Kyjiw: Wydawnictwo Akademiji Nauk Ukraińskiej RSR, 1958.
- Kaleta Zofia**, *Nazwisko w kulturze polskiej*, Warszawa: Slawistyczny Ośrodek Wydawniczy, 1998.
- Klemensiewicz Zenon**, *Historia języka polskiego*, Warszawa: PWN, 1974.
- Kojder Marcin**, *Antroponimia historyczna starostwa hrubieszowskiego w XII i XVIII wieku*, „Rozprawy Slawistyczne”, t. 24, Lublin: Wydawnictwo UMCS, 2014.
- Kojder Marcin**, *Imiona męskie w inskrypcjach nagrobnych wybranych cmentarzy wschodniej Lubelszczyzny*, [w:] *Cmentarze po obu stronach Bugu*, red. Hryhorij Arkuszyn, Feliks Czyżewski, Agnieszka Dudek-Szumigaj, Włodawa–Lublin: Towarzystwo Popularyzacji Piękna Polesia i Zakład Filologii Ukraińskiej UMCS, 2014, s. 203–214.
- Lindert Bronisława**, *Formanty -(i)uk, -czuk w językach wschodniosłowiańskich*, „Z Polskich Studiów Slawistycznych”, seria 4: Językoznawstwo, Warszawa: PWN, 1972, s. 81–87.
- Magda-Czekaj Małgorzata**, *Wybrane typy słotwórcze nazwisk okresu średniopolskiego w ujęciu historyczno-społecznym*, Kraków: Wydawnictwo Instytutu Języka Polskiego PAN, 2011.
- Malec Maria**, *Imiona chrześcijańskie w średniowiecznej Polsce*, Kraków: Wydawnictwo Instytutu Języka Polskiego PAN, 1994.
- Red’ko Julian**, *Słownik sučasnych ukraińskich imen*, t. 1–2, Lwów: Naukowe Towarzystwo im. T. Szewczenka, 2007.
- Rymu Kazimierz**, *Staropolskie formacje na -czyk*, [w:] Kazimierz Rymut, *Szkice onomastyczne i historycznojęzykowe*, „Prace Instytutu Języka Polskiego” 118, Kraków: Wydawnictwo Instytutu Języka Polskiego PAN, 2003.
- Sajewicz Michał**, *Nazwiska patronimiczne z formantem -uk w powiecie hajnowskim na Białostocczyźnie na tle ogólnopolskim*, Lublin: Wydawnictwo UMCS, 2013.
- Słownik Geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich**, t. 1, red. Filip Sulimierski, Bronisław Chlebowski, Władysław Walewski, Warszawa: Nakładem Filipa Sulimierskiego i Władysława Walewskiego, 1880.
- Słownik historycznych nazw osobowych Białostocczyzny**, t. 1–2, red. Zofia Abramowicz, Lilia Citko, Leonarda Dacewicz, Białystok: Instytut Filologii Wschodniosłowiańskiej Uniwersytetu w Białymstoku, 1998.
- Sieradzki Andrzej**, *Poznańskie derywaty nazwiskowe XVI–XVIII wieku*, Poznań: Wydawnictwo Rys, 2013.
- Skrypnyk Hryhoriwna, Dziatkiwska Nina Pantelejmoniwna**, *Własni imena ludej*, Kyjiw: „Naukowa dumka”, 1996.

- Taszycki Witold**, *Słowiańskie nazwy miejscowe (ustalenie podziału)*, „Prace Komisji Językowej PAU” 1946, 29, Kraków.
- Tichoniuk Bazyli**, *Imiona i ich formy na pograniczu polsko-białoruskim od XVI wieku do roku 1839*, Zielona Góra: Wydawnictwo WSP w Zielonej Górze, 2000.
- Trijniak Iwan Iwanowycz**, *Słownik ukraińskich imen*, Kyjiw: Wydawnictwo „Dowira”, 2005.
- Tymczenko Jewhen Konstantynowycz**, *Materiały do słownika pysemnoji ta knyżnoji ukraińskoj mowy XV–XVIII stolitt’*, kn. 1–2, Kyjiw: Wydawnictwo Instytutu ukraińskoj mowy NANU, 2002.
- Warchol Stefan**, *Specyfika gwar mieszanych i przejściowych na terenach etnicznie zróżnicowanych* [w:] *Gwary mieszane i przejściowe na terenach słowiańskich*, red. Stefan Warchol, „Rozprawy Slawistyczne”, t. 6, Lublin: Wydawnictwo UMCS, 1993, s. 349–354.
- Wolnicz-Pawłowska Ewa**, *Osiemnastowieczne imiennictwo ukraińskie w dawnym województwie ruskim*, Wrocław: Ossolineum, 1978.
- Wolnicz-Pawłowska Ewa, Szulowska Wanda**, *Antroponimia polska na Kresach południowo-wschodnich: XV–XIX wiek*, Warszawa: Slawistyczny Ośrodek Wydawniczy, 1998.
- Wolnicz-Pawłowska Ewa**, *Antroponimia łemkowska na tle polskim i słowackim (XVI–XIX wiek)*, Warszawa: Slawistyczny Ośrodek Wydawniczy, 1993.

Streszczenie

W artykule analizie poddano nazwiska patronimiczne z formantem *-uk* w inskrypcjach nagrobnych na wybranych cmentarzach z terenu południowego Podlasia. Badane inskrypcje pochodzą z dwóch stuleci (XX i XXI wieku) i datowane są na lata 1905–2011. Z inskrypcji nagrobnych pochodzących z cmentarzy w Bereściu, Hannie, Holeszowie, Kodeńcu i Wirykach wydobyto 372 poświadczenia nazwisk patronimicznych z formantem *-uk*, zapisanych w języku polskim (alfabetem łacińskim) oraz ukraińskim (w różnych rodzajach cyrylicy).

Słowa kluczowe: nazwiska patronimiczne, pogranicze polsko-wschodniosłowiańskie, inskrypcje nagrobne

Summary

The paper analyzes patronymic surnames with suffix *-uk* in tombstone inscriptions on selected cemetery on southern Podlasie region. The studied inscriptions are dated as covering two centuries: from the 20th to the 21st centuries (the liminary dates being: 1905 and 2011). In the tombstone inscriptions from cemetery in Bereść, Hanna, Holeszów, Kodeniec and Wiryki 372 attestations of patronymic surnames with suffix *-uk* were collected, written in Polish (Roman script) and in Ukrainian (in different varieties of the Cyrillic script).

Keywords: patronymic surname, the Polish-Eastern Slavic borderland, tombstone inscription